BnF Gallica

Các bài hát chèo, Nguyên-thúc-Khiêm, biên tâp...

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France

BnF Gallica

Nguyên-Thúc-Khiêm. Auteur du texte. Các bài hát chèo, Nguyên-thúc-Khiêm, biên tâp.... 1928.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :
- La réutilisation non commerciale de ces contenus ou dans le cadre d’une publication académique ou scientifique est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source des contenus telle que précisée ci-après : « Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France » ou « Source gallica.bnf.fr / BnF ».
- La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service ou toute autre réutilisation des contenus générant directement des revenus : publication vendue (à l’exception des ouvrages académiques ou scientifiques), une exposition, une production audiovisuelle, un service ou un produit payant, un support à vocation promotionnelle etc.

CLIQUER ICI POUR ACCÉDER AUX TARIFS ET À LA LICENCE

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

- des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.
- des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter
utilisation.commerciale@bnf.fr.

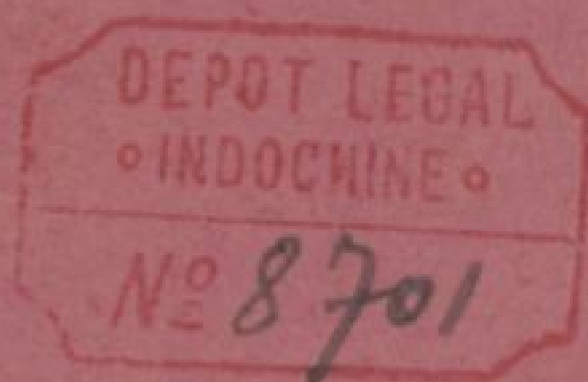
8° Pièce
INDO-CHINOIS
617

各排唱㕑

Các bài hát chèo

NGUYỄN-THÚC-KHIÊM

BIÊN TẬP

Phúc-an hiệu

41 Phố hàng Gai Hanoi

xuất bản và giữ bản quyền

In lần thứ nhất

HANOI

Imp. T. N. Mai du Lân Suec.

83, Rue du Chanvre, 83

1928

Các bài hát chèo cô

BIBLIOTHEQUE NATIONALE RF INDOCHINE

DEPOT LEGAL
•INDOCHINE•
Nº 8701

BÀI TỰA

Hát chèo tức là hát chào, nghĩa là bày trò cười cho vui, hát chèo cổ có nhiều điệu, song rút lại chỉ có 3 lối, 1° lối lục bát như đường trường, 2° lối thất cửu, như nói sử, 3° lối tứ ngũ, như rịp đuổi, sân nhân lối đường trường, mà sinh ra giọng bồng mạc, sa mạc, sa lệch, hát than, hát vẫn, ba than hát thảm, ngâm sầu rịp chờ rịp dắt, dịp một, rịp ba, rịp năm, rịp bẩy, và các lối cắm giá, như đào lẳng đào điên, đào thảm, đào ghen, lão say và nồi niêu, cũng không lọt được lối lục bát. Nhân lối nói sử, mà sinh ra giọng than sử nói lối, đọc phú ngâm thơ ngâm sồng, đào nghiêm, cũng không qua được lối thất cứu. Lại nhân lối rịp đuổi mà sinh ra nói thường, nói đếm nói ba lan, cũng không khỏi được lối tứ ngũ. Người sau lại nhân đó, mà thêm các giọng hát du, hát xẩm đò đưa trống quân và vi lái hát mán hát mọi cho vui trò, hiện bây giờ chèo cải lương chỉ thêm có các giọng ca ngâm Huế và Nam-Kỳ và nói lối, và những vở kịch mới, thì chỉ độc nói truyện thường, theo giọng văn xuôi, mà những các giọng hát chèo cổ dần dần tiêu tán gần hết, rút

lại là chỉ vì các ngài mải sự học mới, không kịp lưu tâm đến âm điệu câu hát cổ, mà những các bạn hát, thì nhiều không hiểu thanh học, chỉ nhớ truyền khẩu thuận miệng hát cho xuôi, nên nhiều câu tam sao thất bản, mất cả lý tưởng câu hát người đời xưa Thúc quân đang lúc mới cũ gia điềm, làm một bài soạn vở kịch hát Tuồng, hát chèo tại Hanoi, Hai-phòng, toát hết các giọng mới mà so với điệu cổ thì chèo cổ nhiều giọng kỳ quật, cứng cỏi, nôn nao thồn thức, khảng hái làm ly, không phải các giọng ca ngâm mới đọ nổi, nên chèo cải lương tưởng nên pha cả giọng kim giọng cổ, lối mới lối cũ vào mới hay và đủ, ngặt vì các bài hát chèo cổ, vội theo luồng gió tân-nam tiêu tán hết Thúc quân chỉ còn ghi nhớ được mấy bài, truyền tụng lại, cho là văn chương tuyệt tác, nên vẫy bút chép lại, để còn bóng gương người đời cổ kẻo hoài,

Nay tựa.

HOÀNG SƠN TÚ-TÀI HÀN-LÂM

NGUYỄN-THÚC-KHIÊM

TẬP LỤC TÍNH TỰ

HÁT ĐƯỜNG TRƯỜNG. — Em có yêu anh tam tứ núi a nh cũng chèo, thấp bát sông tang tình anh cũng lội, tứ cửu tam thập lục đèo anh cũng trèo qua, chén son em ơi nguyện với ông giăng già, càn khôn có bên đưa lại với một nhà soi chung, cái con đường xa xôi xin em chớ ngại ngùng, xa người xa tiếng chớ như lòng không xa, nói vi dù sớm biết nhau ra đá vàng cũng quyết phong ba anh cũng liều, cái con đường tình riêng em ơi nhớ ít tưởng nhiều, xăm xăm đè nẻo Lam-kiều anh lần sang, con giao vàng em ơi anh liếc đá vàng, mắt anh tinh như anh liếc mắt cô nàng cô nàng đưa, ta mần thinh đi kẻo thế gian ngờ, lòng đây có bên thương đấy biết cơ hội nào, sấn tay anh bẻ khóa động Đao.

BÀI THỨ 2. —Em đi đâu đào liễu bên một mình, hai vai em ghính chữ nhất tình đường xa, tấm áo sông em xếp nếp để nhà, khăn vuông em đội phất phơ ngang đầu, cái yếm thắm em coi nó hãy còn mầu, răng đen rưng rức cái mái tóc đầu em nó hãy còn xanh, mà sao em ở vậy cho nó đành.

BÀI THỨ 3. —Ông giăng khu ết ông giăng bến lại tròn, con gái tơ qua lứa mất dòn em chả

cổ xinh, vẳng tai nghe nhời nói hữu tình con chim lồng khôn nhẽ cất mình bay cao gớm ghê thay cái số bông huê đào, cởi ra thời dễ mấy lại bước vào như chơi, chàng Thúc-sinh quen thói bốc rời.

HÁT SA-LỆCH — Em đem lạng vàng sánh với bạc nó chả vừa thoi, chớ để tình cho nước nó chẩy y ôi y mà để bông huê trôi cánh bông huê trôi nhỡ nhàng, y y thấy ới thấy tìm sang chớ sao mà chẳng thấy cô nàng sang, hẹn tình bằng ba bốn năm hẹn y ối y mà để mấy lòng càng tấm lòng càng xót xa, y y nỗi ới nỗi đoạn tràng tình bằng em phải bước chân ra, chứ để tình giăng mờ tuyết lạnh y ối y mà để giọt sương sa giọt sương sa ngại ngùng y y chăn ới chăn đơn gối chếch nên lạnh lùng, chứ để tình lệ hoa thấm ướt y ối y mà để bức khăn hồng bức khăn hồng như chan, y y bởi ới bởi vì chàng nên thiếp phải thở than, chứ để tình dưới khe nước chẩy y ối y mà để mấy trên ngàn mấy trên ngàn thông reo y y bởi ới bởi vì chàng nên thiếp phải deo neo.

HÁT RỊP CHỜ. – Đàn ai khéo gẩy tính tinh, một đàn con cá nước nó lặn ghềnh nó nghe, con cá nó

lội xo le, song cô bay thị kỳ, cõn cả nỏ lội xo le, (láy một dàn con cá nhớn nó dè con cá con, con cả nỏ vượt võ-môn, song cô bay hẫy còn, con cá nó vượt võ-môn. láy) con chim nó tha mồi về tổ nó mớm con trên đầu ngành, ai về tin tức thăm oanh song cô bay nặng tình, ai về tin tức thăm oanh, láỷ

Bài thứ 2. —.Hoa thơm cho con bướm nó đậu con bướm nó giạo, nó giạo song bên lững lờ. lững lờ trong nước trong, (dừng) nước trong tình trong, cho con cá nó lặn, con cá nó lội lặn lội song bên lững lờ, lững lờ con cá cắn câu, dừng cởi áo cho nhau, ta yêu nhau tình cởi áo cho nhau, trốn cha trốn mẹ em đi qua cầu, qua cầu tấm áo rơi, dừng) quen thói bốc rời, chàng Thúc-sinh tình quen thói bốc rời, trăm nghìn đổ một trận cười như không, anh chàng vô chung gối loan phòng.

Hát rịp dắt, — Vỉa. — Nào thằng cu nhớn, nào thằng cu bé, nào cái đĩ tí tỉ ti tì, con ăn con ở với rì, với thím với chú cho mẹ đi lấy chồng.

Hát, Nào là thằng cu nhớn nào là thằng cu bé nào là cái đĩ tí hị, con ăn con ở với ông, con ở với bà cho mẹ bước đi bước nữa kiếm và chút em cha con mất sớm đi mẹ hẫy còn thèm, mẹ xem quẻ

bỏi bẫy còn đàn em tron : bụng này, mẹ gọi chủng con ra mẹ bảo con hay, cha con mất sớm kể đến năm này là ba, con gọi chú con sang mẹ giao giả cửa nhà gia tư điền sản mẹ đà phó cho, dù ngày sau mẹ thá đi con tế mẹ năm trâu bẩy lợn ba bò, cũng khôn bằng lúc sống con cho mẹ đi lấy chồng, thô con chạy ngay về con ăn con ở với ông

Bài thứ 2. — Vỉa. Huê chanh, huê chan', thiếp tôi mua cho chàng một cái tiểu gấm huê chanh, đôi đầu chữ thọ bốn chung quanh hoa hồi.

Hát. — Thiếp tôi khóc than rằng, ới cái đức anh chồng cũ tôi ơi, có thiêng thời anh trở rậy ăn xôi nghe kèn, anh đã về ng iệp ấy thôi anh đừng ghen, để cho người khác cầm quyền thay anh, nói giầu thời vàn : mã thịt cá đủ cả bát cơm canh, khó thời lưng dưa đĩa muối cúng anh tòi đi lấy chồng, của là thiên hạ của chung, anh đã về nghiệp ấy thiếp cầm lòng ở vậy làm chi, miệng tôi khấn tôi khóc tay tôi ôm ẵm bế lấy ông Thần vì, tay Tôi gạt đôi dòng nước mắt tay Tôi thì tôi thắp nén nhang, bởi vì duyên cho thiếp võ vàng, trách răng anh vội sớm nhỡ nuàng Tôi chi, ới anh ơi, anh đừng chê mẹ con tôi bất ngãi vô nghì, anh bỏ anh đi, cơm canh mỗi ngày đôi ba bữa biết lấy gì tôi

cúng anh tuy rằng lễ bạc như tâm thành, mẹ con tôi dói khó gọi kiếm một tuần anh lòng thiềng cái thân em cay dắng như hoa riềng.

HÁT THAN — Bấy lâu tình vắng khách triâm, vắng hoa thiên lý mấy than thầm cội cây, đêm hôm qua rót dọi rầu đầy, than thân với bóng bóng rầy bóng chả có thương, suốt năm canh bế bóng lên dường ngọn đèn giập tắt nửa thương nửa cười, bấy lâu nay gần bến xa vời, giấc chiêm bao mơ tưởng tựa con người đinh ninh, chớp mắt đi luống lại giật minh.

HÁT VÃN — Quân đóng ới mà hai hàng, ới anh ơi, ngày còn anh y ỷ y tình bằng quân đóng y y quân đóng hai hàng, y y y tình bằng roi song tám chiếc y y y ấy mấy gươm vàng y gươm vàng một đôi ới anh ơi.

BÀI THỨ HAI — Mặt nước ới mà cánh bèo, ới con ơi, lênh đênh y y y tình bằng mặt nước y y mặt nước cánh bèo, y y y tình bằng đã từng lưu lạc y y y ấy mấy lại nhiều y lại nhiều gian chuân, ới con ơi.

HÁT DỆT GẤM. — Tình bằng dệt gấm ới mà thêu hoa, (tình tinh tính tinh) a thiếp tôi ngồi rồi tình bằng dệt gấm a mà thêu ới hoa tình tinh ính tinh y thiếp thêu con bướm, con đậu con bay, con say con liệng mấy xinh đà nên xinh, (tình tinh tính tinh)

BIBLIOTHÈQUE NATIONALE IMPRIMÉS

y cái dây tơ hồng tình bằng xe quấn xe quanh, (tình tinh tính tình) xe vấn xe vít mà để xe anh mấy nàng (tình tinh tính tình) y cái sợi tơ xe tình bằng ta xỏ với kim vàng, (tình tinh tính tình) càng xe càng thắm mà để mấy lại càng xe săn, (tình tinh tính tình) y cái mũi kim vàng tình bằng thánh thót đêm xuân.

HÁT ĐÀO LẲNG — Thị Mầu lên chùa.

VỈA — Chị em ơi, nay mười tư mai đã là rằm ai muốn ă oản thì chăm lên chùa, a chị em, hỏi hôm nay là ngày gì a chị em. (người ngoài nói đế hôm nay là rằm, thị Mầu nói, hôm nay là ngày rằm à.

VỈA — Chị em ơi, tôi lê chùa thấy chú tiểu mười ba, mà ông sư mười bốn mấy vãi già mười lăm, a chị em.

HÁT (A mà) lên chùa(kìa còn sao) tôi (a) thấy chú tiểu a chú tiểu mười ối a thôi mà) mười ba

VỈA. — Chị em ơi, Tôi lên chùa thấy chú Tiểu mười ba, mà ông sư mười bốn mấy vãi già mười lăm, a chị em.

HÁT. — (A mà) ông sư kia còn sao) mười (a) bốn (a a à a ới a ới ới a a hà) mà để mấy vãi già mười (ối a thôi mà) mười lăm, (a mà, tôi mong cho (ia

còn sao) một a tháng đôi (ối a thôi mà) đôi rằm

Nói. – Tôi mong cho một tháng bốn tăm rằm, a chị em.

Vỉa. — Chị em ơi, tôi mong cho một tháng đôi rằm, mà trước là lễ phật sạu thăm vãi già a chị em.

Hát. — (A mà) trước là (kía còn) Tôi lễ (a) phật (a a à a ới a ới ới a a hà) mà để có sau (a) thăm vãi (ối a thôi mà) vãi già, (a mà) Tôi vào chùa (kia còn) lạy (a) phật a lậy phật ra ối a thôi mà trở ra.

Vỉa. — Chị em ơi, tôi vào chùa lậy phật trở ra lễ vua tam thế lạy đức vua cha ngọc hoàng, a chị em.

Hát. — (A mà) lễ vua (kia còn) tam (a thế a a à a ới a ới ới a a hà) mà để có lạy đức vua cha ngọc (ối a thôi mà) ngọc hoàng, a mà trở ra (kia còn Tôi (a) kết a kết ngãi cùng ối a thôi mà cùng chàng.

Hát đến đây dừng nói, nam vô a ri đà phật hôm nay mười tư mai là rằm, thầy mẹ tôi cho đem tiền gạo lên cúng cửa tam bảo, bạch sư cụ sai chú Tiểu ra mà lĩnh lấy, Tiểu kính tâm ra lấy tiền gạo thị Mìu liếc mắt bấm cổ tay chú Tiểu rồi làm mầu tảng thẹn lại nói.

VỈA. — Chị em ơi, chớ người đâu đến ở chùa này, mà cổ kiêu ba ngấn mấy lòng mày sén ngang, a chị em.

HÁT. — (A mà) người đâu (kia còn sao) đến (a) ở a đến ở chùa (ối a thôi mà) chùa này (a mà) cổ kiêu (kia còn) ba (a) ngấn (a a à a ới a ới ới a a hà) mà để có lông mày đôi lông mày sén ngang, ới thầy tiểu ơi, (tiểu thẹn chạy vào ngồi niệm kinh).

MẦU VỈA — Thầy tiểu ơi, chớ thầy ngồi đọc sách quan hành để em ngồi tựa bên mành sao đang, thầy tiểu ơi.

HÁT. (A mà) thầy ngồi (kia còn) đọc (a) sách thế mà đọc sách quan (ối a thôi mà) quan hành, a mà để em (kia còn) ngồi a tựa (a a à a ới a ới ới a a hà) mà để có bên mành sao (ối a thôi mà) sao đang, thầy tiểu ơi.

VỈA. — Thầy Tiểu ơi, thầy như táo rụng bên đình, mà em như gái rở mấy đi dình của chua, a thầy tiểu.

HÁT — (A mà) thầy như (kia còn) táo (a) rụng sân (ối a thôi mà) sân đình, (a mà) em như (kia còn) gái (a) rở a a à a ới a, ới ơi a a hà mà để có đi dình chua) ối a thôi mà của chua, thầy tiểu ơi,

Vỉa — Thầy tiểu ơi, chớ đòi ta như cánh hoa nhài, mà vợ đây chồng đấy kém ai trong đời, a thầy tiểu,

Hát — a mà đôi ta (kia còn) như (a) cánh hoa ối a thôi mà hoa nhài, (a mà) vợ đây (kia còn) chồng đấy (a a à a ới a ơi ới a a hà) mà để có kém ai trong ối a thôi mà) trong đời, thầy tiểu ơi,

Nói — Phải gió thầy tiểu, làm sao mà chả nói năng gì cả thế,

Vỉa — Thầy tiểu ơi, có muốn hôn thì em cũng cho hôn, cầm bằng em bớt số chồng con ở nhà a thầy tiểu,

Hát sắp tiếp — Song em cũng cho hôn, có muốn hôn song em cũng cho hôn, cầm bằng thôi mà em bớt số ối a với chồng con ở nhà, thầy tiểu ơi,

Bài thứ hai — Vỉa. — Chị em ơi, lẳng lơ chẳng một mình tôi, mà thanh-lâm đồng sớm cũng đôi ba người, a chị em,

Hát, — Mình tôi, (a mà) lẳng lơ (kia còn) chẳng (a) một a chẳng một mình tôi (ối a thôi mà mình tôi,)

Vỉa — Chị em ơi, lẳng lơ chẳng một mình tôi,

mà Thanh-lâm đồng sờm cũng đôi ba người a chị em.

HÁT. — (a mà Thanh-lâm (kia còn) đồng a) sớm (a a à a ới a, ới ới a a hà) mà để có cũng đôi ba (ối a thôi mà ba người, a mà Tôi nói ra (kia còn) sợ a) chị em (ối a thỏi mà) em cười,

VỈA. — chị em ơi, Tòi nói ra sợ chị em cười, mà lấy chồng tháng chín tháng mười có con, a chị em.

HÁT. — (a mà) lấy chồng (kia còn sao) tháng a chín (a a à a ới a, ới ới a a ha) mà để tháng mười có (ối a thôi mà) có con, a mà ra ngoài (kia còn) người a bảo còn (ối a thôi mà) còn son.

HÁT GIỌNG HUẾ, ĐÁNH GHEN, — Vợ Tuần ty, hát đào ghen,

NÓI VỈA, — Ới iêng ơi, trèo lên hòn đá cheo leo, iêng để mẹ con tôi treo mần răng cho nó đặng, ới iêng ơi, trèo lên ba đội tui coi, bốn đội tui ngồi năm đội tui tròng, tui nghe trống ông quan đồn người cầm canh rầm rầm rĩ rĩ, hỏi khách bộ hiềng kẻ đi qua người đi lại ba tui hỏi kìa cô ghính nước nọ chú chăn trâu, đàng ra bắc-thiềng vô Hà-nội nơi mô.

HÁT HUẾ· - Ới iêng ơi, nồi đồng lại úp vung đồng, con gái xứ huế lấy chồng đòng nai, Tui giậm

chân xuống đất kêu trời, lấy chồng trong Quảng biết đời nao ra, mưa từ xứ Huế mưa ra, mưa khắp trong Quảng mưa ra ngoài này, em chẳng tham trâu nái ruộng cay, tham về một bên đòn gồng một bên dòn ghinh đã trầy cả vai mang, em gieo mình vào cái sập vàng, cả ăn cả mặc lại càng cả lo em sa chân lỡ bước xuống mạn dò, sông sâu con sào ngắn khôn dò tới nơi, bây chừ một vực một trời, vì đâu để thiếp lặn suối qua vời gian chuân·

HÁT RỊP ĐUỔI ĐÁNH GHEN. — Đưa đón vân con vân, ủa chà chà, khéo mần ri đưa đón vân con vẩn, rủ rê chồng mụ mấy giỗ dần hôm mai.

TUẦN TI HÁT TIẾP. — Vừa đậu bến em ơi, ủa chà chà, ủa chà chà, thuyền vừa đậu bến em ơi, sao em vội bắc cầu noi đi tìm chồng.

VỢ HÁT TIẾP Em là gái ở đường trong, bước ra tìm chồng bẩy bị còn ba.

TUẦN TI HÁT TIẾP. — Chớ ai về nhắn nhủ mi ra mà mi lại kể con cà con kê, muốn tốt thì đưa nhau về, việc quan iêng chịu một bề cho xong.

VỢ HÁT TIẾP. — Ủa ngày xưa iêng bủng iêng beo, tay tui cân ba tiền một chén thuốc tay tui lại đèo mui chăn, bây chừ iêng tốt iêng lẳn iêng nghe con vợ lẽ iêng tình phụ mẹ con tôi.

Tuần ti hát tiếp. — Ủa mà mi rõ khéo lôi thôi, rõ muối thì xót mà vôi thì nồng, thôi thời nin nhịn là xong, không thời qua đánh qua đập qua chẳng chồng vợ mô.

Tuần ti vỉa hát nồi niêu.

Vỉa. Lơ thơ tơ liễu buông mành, cái con chim oanh nó dang mà học nói ở trên ngành nó mỉa mai.

Hát. — Em nghĩ cái mình em có cái cúc bạc cúc bạc lưu tai, (láy 3 cúc bạc tình chung thời có y ý y cái châm cài vốn không, ối cái tóc mà mây xanh tình em vấn lộn cái khăn nâu sồng, láy 3) quần lĩnh thâm tình năm ba chiếc y ý y đôi má hồng cô nhởn nhơ, ối cái sáng mà giăng suông sáng cả vườn đào, sáng suốt cả quanh vườn chanh ba bốn cô mà cô đàng ấy, có cô nào còn không, có một cô mà thật đích thật đích cô chưa có chồng, có cho anh tình anh ghé chút chút làm chồng có nên chăng. ơi các cô rì mình về có nhớ chúng anh chăng, anh về tình như anh nhớ hàm răng cô mình cười, năm quan mua lấy miệng cười, mười quan thời anh chẳng tiếc chỉ tiếc người răng đen, cái răng đen ai khéo nhuộm cho cô rì mình (láy 3), đểduyên, cho các cô mình đẹp (láy 3) để cho tình chúng anh, trăm con tơ như cái sợi chỉ điều,

trăm con sợi cl ỉ ấy cũng buộc vào cái tav anh. ấy này một duyên hai nợ ba tình, ấy cái tang tình.

ngày hai mươi mốt cái tình mong sor g hợi tình, lên một lên l ai, lên ba lên bốn, làm khốn mẹ cha, lên chín lên mười, soi ngang tình chung đánh phấn tích tịch tang tình tang. cho nó đẹp, ò y e ò e y ò.

Nói sử — Dương-Lễ bảo Châu-long,

Hỡi nàng a Châu-long ra cho anh nhủ, ar h có người bạn cũ tên bác Lưu-bình, ngãi sách đèn cùng bạn thư sinh, trông anh ấy chửa làm nên danh phận, đến chơi nhà làm điều mặt giận, sai quân hầu sỉ nhục nhuốc nha, giọn lưng cơm chén muối quả cà, ăn chẳng được anh đà phấn chí, cửa nhà sa thế, biết lấy gì đèn sách học hành, nàng phải đi nuôi bạn thay anh, công đức ấy coi bằng non Thái nàng có đi thì nàng phải nói, để cho anh đành giạ cậy trông,

Châu-long thưa lại. — Trình lạy quan, sách có chữ rằng : gái cỏ tam tòng, ngày còn bé tại gia tòng phụ, cả nhớn khôn xuất giá tòng phu, chàng dậy đi dặm liễu đường cù, thiếp bao quản công phu mà khó nhọc, vâng lời chàng đi nuôi bạn học, đi làm sao về lại làm sao, thiếp sợ lòng chàng quân tử trí cao, dạ như bể dò sao cho xiết, thiếp lại sợ mình thiếp, lửa gần rơm lâu ngày cũng bén,

luống công chàng lỗi đạo tao khang đục pha trong t han lẫn với vàng, dành phận thiếp hổ mặt chàng quân tử.

Dương-lễ đáp. - Ới thương ơi, thiếp có ở ra đường say hoa đắm nguyệt, tống cựu nghinh tân, tiên trách kỷ nhi hậu trách nhân, ai có trách phụ nhân nan hoá.

Hát đào nghiêm, tục gọi hát nữ — Thị-phương con quan Thừa-tướng vợ Trương-viên.

Bút hoa thảo tình thư một bức, tâm sự này vằng vặc bóng giang soi, sự nhân duyên đem lại bởi giời, duyên kỳ ngộ chỉ thề non với nước, nhời gắn bó đinh ninh sau trước, tấm lòng này bao quản khách quan san, so dây tơ lần lữa cung đàn, lấy giấu đề phượng loan làm bạn.

Hát rịp đuổi Vỉả. - Đồn rằng dồn rằng ngoài tỉnh Hưng-yên, có cô con gái trái nhân duyên cô nhỡ chồng, trống cơm ai khéo vỗ phú nên vông, một đàn một đàn con vịt lội sông đi tìm, rạng ngày mai con mắt lim dim, chân đi chân đi thất thểu như chim tha mồi.

Hát — Đèn ai thấp thoáng bên chùa, như đèn sư cụ đầu trọc long lóc, đầu trụi lui lủi, râu ria râu ria không cọ tay cầm dùi mõ, tay gõ tinh cầu, trứng tôm trứng, tôm trứng tôm trứng, củng củng củng

tùng boong, Tôi niệm nam mô a ri đà phật tôi niệm nam mô a-ri đà phật,

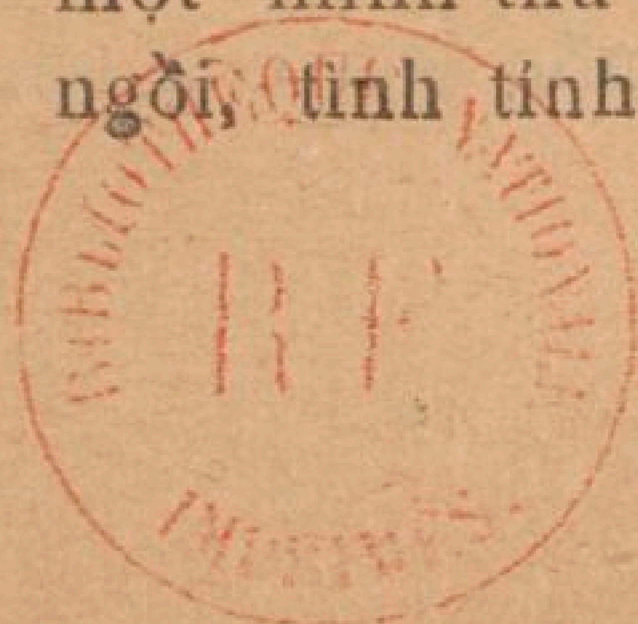
Bài thứ 2, Vỉ — Tôi không đi ra Tôi sợ lịnh quan lớn ngài đòi, Tôi đi ra tôi để cái bối riêng cho mẹ già,

Hát, — Tôi lên trên rừng, nhặt quả khế chua, tôi xuống xuống khe, bắt con ốc lận bắt con ốc lội, Tôi đập cái chát, Tôi mút cái chụt, quá lời nọ ốc hãi còn quăn, Tôi đi qua cầu, cầu kiêu gẫy rịp, Tôi ngã suống nuớc, tôi đau bụng lắm, mụ ơi hỡi mụ, mụ đi lấy gừng quá lới nọ cho mau.

Bài thứ 3, Vỉ — Bấy lâu nay ăn ở trên rừng, chim kêu vượn hót nửa mừng nửa lo,

Hát Tôi lên trên rừng, con chim nó kêu nó kêu láo xác xác, nó kêu lào xào xạc, mụ ơi hỡi mụ, đứng lại mà nghe, con vượn nó chèo, trái núi nọ đàng tê, người đẹp như kia. cái ra lịch sự, cái nón chóp dứa cái quai lụa bạch, cái quần lụa tím, cái lòng dím bạc, cái lược đồi mồi, tình tinh tinh mồi, qua lối nọ lòng em quyết theo,

Bài thứ 4, — Tay cầm con giao, làm sao cho sắc, để mà rễ cắt, để mà rễ chặt, chặt lấy củi cành tình tính tinh cành, cội cành tất cả cành cây, vào nơ rừng xanh, chạy quanh sờn núi, một mình thu thủi, chặt cây chặt củi, lên núi ta ngồi, tinh tính

tinh ngồi, nay ngồi mát thảnh thơi, một đàn chim bay, ở đâu bay tới, ở đâu bay lại, con đang ăn trái, con đang tha mồi tình tính tinh mồi, quá lới nọ mồi ăn, cái con hiêu kia, nay đang ăn lộc, lộc vả lộc sung, mày trông thấy ta, ta không đuổi mày, tình tính tinh mày, quá lới nọ làm chi,

Bài thứ 5, vỉa chen bồng mạc,

Riêng than đất chín trời mười, cây khô hồ rễ mọc chồi đâm bông, một cây khô mọc đợi trông hai cây khô mộc đợi trông, gió đánh trắt tra trắt tréo trặt trà trặt trẹo, trên ngọn cành tùng chơ vơ.

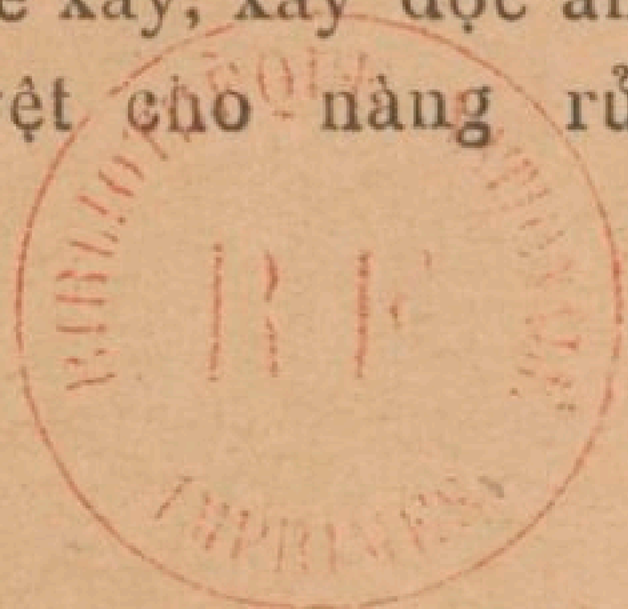
Hát. — Sách có chữ rằng: nam đáo nữ phong nam tắc loạn, nữ đáo nam phòng nữ tắc dâm, sinh tử mạc sinh tâm, sinh con ai nỡ sinh lòng, sinh con ai chẳng vuôn giồng cho con, (đổi điệu) mạc đạo xà vô giác, thiềng long rã vị tri, kìa kìa như con cú nó mọc sừng, nó hóa ra cái gộc cái gạc đã từng ai hay, mấy đã từng ai hay,

Hát đò đưa. — Cô nàng ơi, y y y anh quyết với cô mình, công anh gian díu y y y mấy nó chả có thành thời thôi, con sông té y y y bên lở bên bồi, lơ tê thời đục y y y mấy bên bồi thời trong, con sông tê nước chẩy bên đôi dòng, biết rằng bên đục y y y bên trong thời nao, em có muốn tắm mát lên ngọn cơn sông đào.

HÁT XẨM. — Chúng anh đây mục hạ vô nhân nghe em xuân sắc mười phân não nùng, xưa nay những cái má hồng, anh thề em chẳng thèm trông người nào, lấy em đi trước cho hào, dù ngấm dù nguít dù sao mặc lòng, hỏi em em biết hay không, hãy còn ngồi đấy hay bong đi rồi. Giơ tay sờ chỗ em ngồi (bài cụ tam nguyên yên đổ),

NỮ HÁT TRỐNG QUÂN, — Hôm qua sáng giăng tờ mờ, em đi ghính nước tình cờ gặp anh, vào vườn trẩy quả cau xanh, bổ ra làm tám chiềng anh xơi giầu, giầu em têm những vôi tầu, ở dữa độn quế đôi đầu tươm cay, mời anh xơi miếng giầu này, dù mặn dù nhạt dù cay dù nồng, dù sau nên ngãi vợ chồng, xin anh lại nhớ vôi nồng giầu cay.

NAM HÁT ĐÁP. — Quả cau nho nhỏ, cái vỏ vân vân, nay anh học gần mai anh học xa tiền gạo thời của mẹ cha, cái nghiên cái bút thật là của anh, trên giời có đám mây xanh, ở dữa mây trắn ; chung quanh mây vàng, ước gì anh lấy được nàng thì anh mua gạch bát-Tràng về xây, xây dọc anh lại xây ngang xây hồ bán-nguyệt cho nàng rửa chân.

HẾT

Đã xuất bản

Các bài hát góp
Hát tri âm,
Tân xuân tập kiều,
Các bài ca lý,
Bài hát năm canh,
Chống quân tân ca,
Bạn tình Hà-nội,
Mua vui,

Đang in

Các bài hát góp thứ HAI
Tiết phụ ngâm
Vân Kiều hoàn Kim
Hài đàm
Hát Thị mầu

Phúc-an hiệu
51 Phố hàng Gai Hanoi
Cẩn bạch